

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 91. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_896A-txt-shoot-idm6769.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Rosmer Havmand og Svanlille.

- 1 **D**er sidder en Frue i Dannemark,
Fru *Hilde* hun lader sig kalde,
Og hun lader bygge en Borg af ny,
Den skinner over Skovene alle.
Det gaaer saa godt i Danmark.
- 2 Hendes Datter, hun blev hende stjaalet fra,
Hun ledte efter hende saa vide,
Jo længer hun ledte, des mindre hun fandt,
Det gjorde hende Angest og Kvide.
Det gaaer saa godt i Danmark.
- 3 Da lader hun bygge et Skib af ny,
Guldprude var alle dets Brande,
Med Riddere og saa med raske Sømænd
Hun lader den Snekke bemande.
Det gaaer saa godt i Danmark.
- 4 92Stolt *Hildes* Sønner blev fulgt til Strand
Af hende med Tugt og Ære,
De seilede vildt udi otte Aar,
Det var hendes høieste Kære *Klage..
Det gaaer saa godt i Danmark.
- 5 De seilede vildt giennem otte Aar,
De Timer dem bleve saa lange,
De seilede frem for saa høit et Fjeld,
De landed, omkring det at gange.
Det gaaer saa godt i Danmark.
- 6 Det meldte da Jomfru *Svanellil*
I Bjerget alt paa det næste:
Hvor ere de fremmede Svende fra,
Som monne iaften os giæste?
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 7 Da svared den Broder, som var yngst,
Hans Ord vare alle saa snilde,
Vi er en fattig Enkes Sønner tre,
Vore Veie var alle saa vilde.
Det gaaer saa godt i Danmark.
- 8 Vor Moder, Fru *Hilde* i Dannemark,
Hun ganger os aldrig af Minde,
Vor Syster hun blev os stjaalet fra,
Om hende vi lede iblinde.
Det gaaer saa godt i Danmark.
- 9 "Er født du og baaren i Dannemark,
Og er saa Fru *Hilde* din Moder,
Da er jeg og *Svane*, kiær Syster din,
Og du er min snildeste Broder.
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 10 93Men hør du, min snildeste Broder kiær,
Hvi blev du ei hellere hjemme?
For havde du hundrede tusind Liv,
Du slap ikke ud af den Klemme."
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 11 Hun satte ham i den mørkeste Vraa,
Hun kunde i Huset oplede,
Hun bad ham for Guds og hans egen Skyld

- Han skulde ei lee eller græde.
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 12 Da *Rosmer* han kom fra Hvalfangst hjem,
Han sagde: du troløse Kvinde!
Jeg lugter det godt paa min høire Haand,
At her er en Christen Mand inde.
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 13 "Henover vort Salhus der fløi en Fugl
Med Christenmands Been udi Munde,
Den kasted det ind og jeg smed det ud,
Det snarest helst jeg kunde."
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 14 Hun laved til *Rosmer* saa godt et Bad,
Hun kaldte saa mildt ham: min Kiære!
"Hid til mig er kommet min Systersøn,
Ham kan jeg slet ikke undvære.
Det gaaer saa godt i Danmark.
- 15 Hid til mig er kommet min Systersøn,
Fra Fædernelandet det glade,
Min Kiære! I give mig eders Ord,
I ville ei gjøre ham Skade!
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 16 94"Er til dig nu kommet din Søstersøn,
Fra Fædernelandet det glade,
Jeg sværger derpaa min høieste Eed,
Jeg gjør ham ei ringeste Skade.
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 17 Og det var Havkonningen *Rosmer* høi,
Han kalder paa to sine Svende:
I føre stolt *Svanellils* Søstersøn
Herind mig i Stuen tilhænde!
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 18 Og det var stolt *Svanellils* Broder bold,
Han skulde for *Rosmer* indgange,
Hans Hjerte, det bæved, hans Krop, den skjalv,
Saa tyktes hans Kaar hannem bange.
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 19 Og *Rosmer* han satte ham paa sit Knæ,
Og klapped hans Kinder kiønne,
Han klapped dennem saa listelig,
De blev baade gule og grønne.
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 20 Stolt *Svanellil* sagde saa snildelig:
Hr. *Rosmer*, I drages til Minde,
I har ikke Fingrene fine nok,
At klappe Smaadrenge om Kinde!
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 21 Den Ungersvend tøved i fire Aar,
Det femte blev heftig hans Længsel,
Han sagde: kiær Syster, for Moders Skyld
Du hjælpe mig ud af mit Fængsel!
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 22 95"Hr. *Rosmer!* nu klager min Systersøn,
Her trækker saa koldt under Vandet,
Jeg godt det kan mærke, han længes fast,
Den Dreng, efter Fædernelandet?"
Det gaaer saa godt i Danmark!

- 23 “Og finder nu Svenden det Hav for koldt,
Og længes ad Skoven der hjemme,
Da vil jeg ham give syv Tønder Guld,
Saa haver han noget at gjemme.”
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 24 “Og vil I ham give syv Tønder Guld,
Han kan dem dog aldrig hjembære,
Uden I vil bære baade Guld og ham,
O, gjør det, min Hjertenskiære!
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 25 Og det var stolten Fru Svanelil,
Med Læmpe hun foer og med Liste,
Hun lagde tilside det røde Guld,
Hun lagde sig selv udi Kiste.
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 26 Og *Rosmer* tog Svenden paa sin Bag,
Guldkisten han tog udi Munde,
Saa vadede han den lange Vei,
Stak op fra de dybe Havgrunde.
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 27 “Nu haver jeg baaret dig i Land,
Du seer baade Soel og Maane,
Jeg beder dig nu for Himlens Skyld,
Du nævner ei Jomfru *Svane!*”
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 28 ⁹⁶Og lukt sprang *Rosmer* i Havet ud,
Det bruste i Sky før han bunded;
Men da han kom atter i Bjerget ind,
Stolt *Svanelil*, hun var forsvundet.
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 29 Der *Rosmer*, han kom i Bjerget ind,
Hans Hjertenskiær' hun var borte,
Da ællevild sprang han i Bjerget om,
Og sprang saa i Flint hin sorte.
Det gaaer saa godt i Danmark!
- 30 Men der var stor Glæde i *Hildes* Gaard,
Og Glæde i Dannemarks Rige,
De Venner, som før var vidt adskildt
Med *Svane* blev samlet tillige!
Det gaaer saa godt i Danmark!